

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 279. — ŠTEV. 279.

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 28, 1931. — SOBOTA, 28. NOVEMBRA 1931

VOLUME XXXIX. — LETNIK XXXIX

AMERIKANCI NISO VARNI PRED VSTAŠI V TIENSTINU

NAPAD NA MESTO ČINČAU JE BIL VČERAJ NA VLADNO POVELJE NENADOMA ODGOĐEN

Kitajski vstaši so vdrl v evropski del Tientsina. Japonci bodo vbodoče baje le v defenzivi. — Kitajska armada pri Činčavu šteje petdeset tisoč mož. — Izkrcaje japonskih mornariških vojakov. — Kitajska delegacija ne bo sprejela predloga Lige narodov.

LONDON, Anglija, 27. novembra. — Tukajšnje časopisje je dobilo iz Mukdena poročilo, da so vstaši v Tientsinu postali zopet aktivni. Vdrl so v evropski del mesta ter usmrtili petnajst Evropejcev in tri Amerikance. Ta zadeva bo najbrž dovedla do resnih mednarodnih zapletljajev.

TOKIO, Japonsko, 27. novembra. — Japonska vlada je naročila generalu Honjo, vrhovnemu poveljniku japonskih čet v Mandžuriji, naj zaenkrat še ne napade mesta Činčava. Vse svoje operacije naj omeji izključno le na defenzivne odredbe. Napad bi se imel danes završiti.

General je odvrnil, da se bo pokoril povelju, nobeno znamenje pa ne kaže, da bi se japonsko vojaštvo umaknilo izpred Činčava.

MUKDEN, 27. novembra. — Japonska armada je danes pognala v beg kitajsko vojaštvo, ki je branilo dohod k mestu Činčav. Japonci so napadali z artilerijo in aeroplani.

Kitajska armada se je koncentrirala pri Činčavu. Japonci zatrjujejo, da šteje kitajska armada petdeset tisoč mož, dočim poročajo iz privatnih virov, da jih ni več nego dvajset tisoč.

Južno od Činčava se je z neke japonske bojne ladje izkrcalo veliko število japonskih mornariških vojakov.

General Honjo je rekel, da navzlic vladnemu povelju, naj preneha z napadi, smatra za potrebno prodreti do Tientsina, kjer so se zadnje dni zopet završili vroči boji med kitajskimi vstaši in japonskim vojaštvom.

PARIZ, Francija, 27. novembra. — Iz Nankinga prihajajo poročila, da nameravajo Japonci zavzeti mesto Činčau.

Če bi se to res zgodilo, bi bili mirovni načrti sveta Lige narodov zelo ogroženi.

Iz precej zanesljivega vira se je izvedelo, da se bo sedaj kitajska delegacija branila sprejeti predlog Lige narodov glede premirja.

Kitajska vlada bo najbrž določila dan, do katerega morajo Japonci izprazniti zasedeno ozemlje v Mandžuriji.

Včeraj se je predsednik sveta Lige narodov, Aristide Briand dal časa posvetoval z japonskim zastopnikom Jožisavo, zatem ko je slednji dobil iz Tokia zatrdilo, da Japonci ne bodo napadli mesta Činčav.

Pretep na mirovni konferenci

PREDSEDNIK JE DVAKRAT JEDEL PURANA

Opoldne s svojo družino, zvečer s prijatelji. — Razdelil štirideset bušljev krompirja med reveže.

WASHINGTON, D. C., 27. novembra. — Predsednik Hoover je s svojo družino obhajal narodni praznik Zahvalni dan s tem, da je opoldne jedel purana. Zvečer pa je v družbi svojih prijateljev zopet imel purana.

Dopoldne je šel predsednik s svojo družino v cerkev, pozneje pa je pisal svoj govor in poročilo za kongres.

Štirideset bušljev krompirja, katerega je dobil pretekli teden iz države Maine, je predsednik Hoover razdelil med reveže v Washingtonu.

Prebivalci Washingtona so tudi v obilni meri skrbeli za brezposelne in so razdelili med nje različno meso in celo tudi puranovo pečenka, tako da na Zahvalni dan ni nikdo bil lačen.

Nek washingtonski restavracije je dal brezplačno kosilo tisoč družinam, katere je poslala družba za preskrbo brezposelnih.

OBREŽNA PATROLA MORA PAZITI NA LOVCE

WASHINGTON, D. C., 27. novembra. — Obrežna patrolna mornarica je dobila novo nalogo, namreč paziti na lovce na divje rabe in gosi, ako bi jih streljali izven dovoljenega časa.

Poljedelski departament je naročil vsem postojankam obrežne mornarice, da naj naznani vsakega lovca, ki bi streljal rabe ali gosi v prepovedanem času.

Lov na divje rabe in gosi od New Yorka do Mehikega zaliva, razun ob obrežju Floride, je od 16. novembra do 16. decembra. Ob obrežju Floride pa od 30. novembra do 30. decembra.

SIN OBSTRELIL OČETA

OYSTER BAY, N. Y., 27. nov. Julius Sidney iz Brooklynja in njegov sin Otto sta se z avtomobilom peljala na lov. Med potom zagledala zajca, ki je šel čez cesto. Oče ustavi avtomobil, sin pograbi puško in pomeji, toda puška se mu prenaglo sproži in strel zadene očeta.

Sin naglo odpelje očeta v bolnišnico v Farmingdale, kjer so mu zdravniki izrezali svinčenke in ker rana ni bila nevarna, je šel domov.

DELAVCI V BOJU S POLICJO

LONDON, Anglija, 27. novembra. — Ker je policijski komisar Lord Hugh Trenchard prepovedal javni shod brezposelnih, so delavci na več mestih Londona metali na razna vladna poslopja steklenice mleka, opeko in druge silne stvari.

Po naročilu lorda Trencharda je policija bila pred vsakim poslopjem, kjer so delavci imeli svoje seje, toda delavci so povsod pokazali svojo nevoljo proti vladni nevarnosti, da zmrznejo v snegu.

NENAVADNA METODA PREHRANE

Da ne umrje lakote, mora vsak dan požreti kroglo. — Požiralnik se mu je zaprl.

CHARLOTE, N. C., 27. nov. — Earl Lanford, po poklicu trgovec, mora imeti vsak dan operacijo, ako hoče živeti. Njegov zdravnik dr. Gabriel Tucker pravi, da je to edini slučaj take bolezni na svetu.

Vsak dan mora Lanford požreti en palec debelo kovinsko kroglo, ki je navezana na vrvi. Krogla mora priti prav do dna želodeca, potem pa jo potegne zopet ven.

Pred leti je opazil Lanford, da vedno izgubiva na svoji teži. Zdravnik mu je po preiskavi povedal, da se mu je požiralnik ravno pri vходу v želodec zaprl in da bo umrl za lakoto.

Zatem je šel Lanford k dr. Tuckerju, ki ga je operiral in napravil luknjo v želodec ter se je potem hranil z gumijevo cevjo skozi šest mesecev. Pozneje se je požiralnikova cev s pomočjo zračne sesalke odprla in Lanford je moral od tedaj naprej vsak dan požirati kovinsko kroglo, da se je požiralnik odprl in je mogel uživati hrano. Spočetka je bila majhna krogla, zdaj pa je že nad en palec v premeru.

MEHIKA SE BOJI RUSOV

Mehiški vladni krogi s e boje, da bodo sovjeti bombardirali katedrale. — Odposlanci baje na potu.

MEXICO CITY, Mehika, 27. novembra. — Mehška policija v vseh pristaniščih je dobila povelje da mora strogo paziti na prihod tujcev z ladjami, kajti vlada je prejela obvestilo, da je več sovjetskih odposlancev na potu v Mehiko v namenu, da bombardirajo prihodnji mesec Guadalupe katedralo, ki obhaja letos 400-letnico, ko se je Marija prikazala na kraju, kjer sedaj stoji slavna katedrala.

Policija tudi zelo pazi na domače okuniste, ker je pri njih našla listine, iz katerih je razvidno, da so ruski komunisti na potu v Mehiko.

CAPONE SKUŠA ZAKRITI BRAZGOTINO

CHICAGO, Ill., 27. novembra. — Alfonz Capone, ki je bil obsojen na enajst let ječe, ker ni plačal dohodninskega davka, si hoče zakriti brazgotino na levem licu, vsled česar ima tudi pridevek "Scarface". V ta namen si z barvo maže brazgotino.

Capone se nahaja v ječi in čaka na odločitev sodišča glede svoje pritožbe proti obsodbi.

VELIKA PTICA V BROOKLYNU

Zasledovali so jo aeroplani. — Slednjič je sedla na ulico. — Policist v boju z njo ranjen.

Na Flatbush Ave. v Brooklynu je nenadoma priletel velik ptič in sedel na ulico. Ljudje, zlasti pa otroci, so se zbrali okoli njega, pa kdor se mu je približal, ga je ptič oključal. Nek deček pokliče policista Solomona Goldsteina, ki je skušal ptiča vjeti, toda ptič se je branil in policist je bil ves krvav.

Nekateri so policistu povedali, da so opazovali več aeroplanov, ki so zasledovali ptiča nad Brooklynom in ptič, najbrže utrujen, se je spustil na ulico.

Goldstein je parkrat udaril ptiča s policijsko palico, toda se mu je moral umakniti, ker je ptič skočil proti njemu. Skušal je ptiča pognati v bližnjo garažo, toda ptič je zletel nad njegovo glavo, pa se zopet vsedel na ulico. S pomočjo ljudi so ga pognali v neko vežo in Goldstein je dobil vrečo in skušal ptiča spraviti v njo. Zopet se je ptič zaletaval v policijsko palico in ga oključal ter opraskal po rokah in obrazu. Slednjič pa se mu vendar posreči spraviti ga v vrečo in ga nato nese na policijsko stražnico.

Ptiča so zaprli v majhno sobo. Vsi policisti so ga gledali, toda nikdo ni vedel, kake vrste je. Eden je rekel, da je orel, drugi, da je sokol, konečno pa pride policist Toole, ki je tudi lovec in reče, da je jastreb.

Policijski povlenik je odredil, da pošljejo ptič v zoološki vrt v Prospect Park.

Ptiča meri z razprostrtimi peruti pet čevljev.

PET OSEB DRUŽINE UTONILO

TYER, Tex., 27. novembra. — Pet oseb je utonilo v reki Prairie, ko se je prevrnil avtomobil in se po strmem bregu zvalil v reko.

Mrtvi so: Sam Hughes, star 38 let, njegova žena, 28 let, njegov brat Ed Hughes star 30 let in njegovi otroci: Clade, star 8 let in Robret Hughes, star pet let.

USMRIL DESET OSEB — NATO SAMEGA SEBE

DURBAN, Juž. Afrika, 27. novembra. — Nek nepoznan človek je usmrtil sedem domačinov in dva Evropejca, nato pa še samega sebe v trenutku, ko ga je hotela policija prijeti.

Prva njegova žrtev je bil nek trgovski potnik, ki ga je vzel na svoj avtomobil. Ustrelil ga je s puško. Nato se je morilec sam vozil z mrtvim truplom svoje žrtve in je med potom ustrelil pet domačinov. Malo pred mestom je ustrelil nekega farmerja, ki je sadil drevesa in dva njegova pomagača.

Ob tem času mu je že bila policija za petami v avtomobilih in ko so ga policisti hoteli zgrabiti, si je s puško pognal kroglo v glavo.

Njegove identitete niso mogli dognati.

BIVŠEMU AMER. POSLANIKU NISO PUSTILI GOVORITI

PARIZ, Francija, 27. novembra. — Na skupščini neoficijelne mednarodne razorožitvene konference so se danes završili taki kravali, da je bilo treba zborovanje zaključiti. Sestanek so sklicale organizacije, ki se zavzemajo za svetovni mir.

Ko se je pojavil na govorniškem odru bivši ameriški poslanik v Londonu, Alanson B. Houghton, so začeli demonstranti tako kričati, da ni bilo slišati nobene njegove besede.

Lord Robert Cecil, ki je znan po svojem mirovnem delovanju, je omedlel. Poslušalci so divjali kot obsedeni v Trocadero avditoriju, eni največjih pariških dvoran.

Zborovanja se je udeležilo nad sto delegatov iz 40 različnih dežel, predsedoval mu je pa bivši francoski ministrski predsednik Edouard Herriot.

Slednjič je skušala policija posredovati, toda brez uspeha. Stoli so frčali po zraku, mize so se prevračale in govorniki oder se je zrušil.

Radijskega govora senatorja Boraha iz Washingtona ni bilo mogoče slišati.

Divjanje je doseglo svoj vršek, ko je privedel Herriot na oder Louiso Weiss, znano zagovornico miru.

Nazadnje je prišlo še do pretepov med demonstranti in nekaterimi govorniki.

FINSKA ODLOČUJE O PROHIBICIJI

HELSINGFORS, Finska, 26. novembra. — Ministrski svet je naznanil, da bo 30. decembra po celi deželi glasovanje glede prohibicije. Vsi volilni listki bodo predloženi narodni skupščini.

POSLANEC ARETIRAN ZARADI STRELJANJA

OPEGUOUSAS, La., 27. nov. — Dravni poslanec Gilbert Dupre, star 72 let, je bil aretiran, ker je nevarno obstrelil trgovskega potnika Charlesa Defean, starega 40 let, na ulici pred cerkvijo.

Dupre je rekel policiji, da je streljal na Defeana, ker mu je nekaj grozil.

Dupre je rekel, da se je prepiral z Defeanom zaradi politike. Med prepiranjem je Defean Dupreju očital, da je hinavec, ker podpira governerskega kandidata Huey P. Long za prihodnje volitve v januarju.

OPROŠČENI KAZNJENCI

MONTGOMERY Ala., 27. nov. Na Zahvalni dan je bilo iz Alabame kaznilnice izpuščenih 65 kaznjencev, ker so se za časa zapora dobro obnašali. Vsak kaznjence, kakor je navada v kaznilnici, je dobil novo obleko in \$10.

V svojem pismu na kaznilniškega ravnatelja je guvernér B. B. Miller naročil, da naj bo oproščenim kaznjencem prebrano njegovo pismo, v katerem pravi med drugim, da naj pomilošeneje gledajo nato, da bodo dobri državljani.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

Denarna Nakazila—

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 9.45	Lir 100	\$ 5.70
Din 1000	\$ 18.60	Lir 200	\$ 11.20
Din 2500	\$ 46.00	Lir 300	\$ 16.65
Din 3000	\$ 54.90	Lir 500	\$ 27.15
Din 5000	\$ 91.00	Lir 1000	\$ 53.75
Din 10,000	\$ 181.00		

Vsled pomanjkanja ameriškega denarja na trgu v Evropi, se začasno plačuje tam premium na ameriške dolarje. Vsled navedenega naplačila smo obvezani povišati pristojbino za izplačila ameriških dolarjev kakor sledi: —

Pristojbina znaša sedaj 75 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—; za \$35.— 88 centov; za \$40.— \$1.—; za \$45.— \$1.13; za \$50.— \$1.25; za \$100.— \$2.50; za \$200.— \$5.—; za \$300.— \$6.—

Za izplačilo večjih zneskov kot agoraj navedemo, bodi v tinarjih tirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam pisanim potom sporazumejo glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$10

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone BARElay 7-3350

KAZNJENCI SO IMELI PURANE

SING SENG, 26. novembra. — Kaznjenci v Sing Singu so na Zahvalni dan imeli za kosilo purane, česar že niso imeli v dvajsetih letih.

Ravnatelj kaznilnice Louis E. Lawes je naročil 212 puranov, h katerim je kuhar pridjal krompir, repo, kruh in surovo maslo, sir, banane, in kavo. Tudi kaznilniška godba je igrala med kosilom.

SNEŽNA NEVIHTA V NEW MEHIKI

GALUP, N. M., 27. novembra. V snežnem viharju, ki je bil najhujši že v mnogih letih je umrlo devet Indijancev v Zuni Mountains. Zmrznila je cela družina, obstoječa iz starišev in treh malih otrok.

Reševalci na ponjilih so prišli na pomoč Indijancem, katere je zakopal deset čevljev debel sneg. Več sto indijanskih družin je v nevarnosti, da zmrznejo v snegu.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For whole year (12 issues)	For New York for whole year	\$7.00
For whole year (12 issues)	For New York for whole year	\$3.50
For whole year (12 issues)	For New York for whole year	\$3.50
For whole year (12 issues)	For New York for whole year	\$3.50
For whole year (12 issues)	For New York for whole year	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelji in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar naj se plačuje po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

GRANDI O RAZOROŽEVANJU

V četrtek je govoril po radio italijanski zunanji minister Dino Grandi, ki je prišel pred kratkim v Ameriko, da se posvetuje s predsednikom Hooverjem o važnih političnih in gospodarskih problemih.

Nekateri sicer pravijo, da je resnična svrha njegovega obiska, dobiti za Italijo večje posojilo, kar pa Grandi odločno zanika. Ker je bil pa pri Lamontu in Morganu, torej dveh finančnih kraljev, bo že nekaj resnice na tem.

Njegov govor po radio se je tical razorožitve.

Dejal je, da je začel svet odlagati orožje, ter izrazil upanje, da ga bo z sčasoma popolnoma odložil.

Zaveznike je pozival, naj se drže obljub, ki so jih dali v raznih mirovnih pogodbah. Poraženi narodi so uklepanji, dočim so si zmagalci pridržali pravico za razširjenje svoje vojaške moči.

Po njegovem mnenju ni od bodoče razorožitvene konference, ki se bo vršila meseca februarja v Ženevi, ničesar posebnega pričakovati.

Italija bo zadovoljna, če bo konferenca toliko dosegla, da bodo velesile prenehale tekmovali v oboroževanju. To bi bil prvi korak k splošni razorožitvi.

Poudaril je, da bo spor, ki je nastal med Francijo in Italijo glede oboroževanja na morju, kmalu uravnan v obojestransko zadovoljstvo.

Značilni sta sledeči njegovi ugotovitvi:

— Varnost je narodu zajamčena le potem razoroženja in razsodišč. Varnost, temelječa na vojaški moči, pomenja, da mora biti narod tako močan kot so vsi ostali skupaj.

— Edinole potom razorožitve bo mogoče odstraniti zelo razširjeno bojazn, ki prevladuje posebno v Evropi glede svetovnega mira.

Omenil je tudi enoletni odmor v oboroževanju, ki je bil meseca septembra predlagan v Ženevi ter v nekoliko izpramenjeni obliki sprejet od narodov.

Vse to so lepe besede, žal pa, da so le besede.

Poleg Francije je Italija najbolj oborožena v Evropi, ako pa prištejemo k redni italijanski armadi še fašistično milico, je njena vojaška sila znatno močnejša nego je vojaška sila Francije.

Grandijevim lepim besedami bi bilo mogoče verjeti v slučaju, če bi šla Italija z lepim vzgledom naprej.

Naši po Ameriki

V Clevelandu je preminula Agata Gregorič, rojena Simonič, stara 41 let ter stanujoča na 6709 St. Clair Ave. Pokojnica je bila rodom Hrvatice, doma iz Rane pri Kostelu, v selu Potok, kjer zapušča dve sestr. Bolehala je le dva tedna.

Elizabeta M. Sikola, hčerka dohro znane družine Mr. in Mrs. Sikola, je dne 24. oktobra zbolela na prehlajenju in 30. okt. že umrla za pljučnico. Še ni spolnila niti 15 let in že je morala umreti. Družini so žalje.

Bolezen in smrt v Colorado Springs, Colo., ne spita in ne počivata. Za pljučnico je obolel Math Shiroka ml., in je bil v bolnišnici dva tedna. Sedaj je na srečo ozdravel. — Mrs. Frank Starc si je zlomila roko v zapustju, ko je opravljala domača dela. — Nick Sem je še tudi v bolnici.

V Radley, Kans., je pred kratkim umrla rojakinja Ana Teršinar, soproga Frank Teršinarja. Podlegla je raku.

Znani brooklynski rojak Valentin Orehek je dobil sina dne 4. nov. in krstili so ga za Tomaža. Torej je v družini zopet 9 otrok, kajti Tomaž je nadomestil hčerko Matildo, ki se je pred kratkim omožila. — That's the boy, Tine! — Congratulations!

Znani brooklynski rojak Valentin Orehek je dobil sina dne 4. nov. in krstili so ga za Tomaža. Torej je v družini zopet 9 otrok, kajti Tomaž je nadomestil hčerko Matildo, ki se je pred kratkim omožila. — That's the boy, Tine! — Congratulations!

Dopisi.

New York, N. Y.

Zastopniki raznih slovenskih, hrvatskih in srbskih društev so sklenili, da se letošnja proslava jugoslovanske neodvisnosti praznuje dne 6. decembra. Sestali so se že na dveh sejah, da organizirajo vse potrebno glede programa. da bo prireditev čim lepši in da bo proslava v resnici pomenila prijateljsko združenje med Jugoslavlani v New Yorku.

Program proslave bo letos zelo nadkriljeval lanskega, ter tudi ne bo več samo program Slovencev, temveč združenih Jugoslovancev.

Na vseh straneh, pri Srbih in Hrvatih, se kaže zanimanje, da sodelujejo s slovensko kolonijo, katere se je prva odločila za to proslavo, in tako mogoče postavijo temelj bodočemu sodelovanju naše nasebine.

V programu dne 6. decembra torej sodelujejo Srbi in Hrvati. s pesmijo glasbo in govorniki. Proslava prične ob 4. popoldne na 62 St. Marks Place, z blagoslovom v cerkvi, a koncertni del programa ob 5. popoldne. V koncertnem delu programa bo petje v zboru in solospvih, glasba, narodna predstava ter govorniki. Po programu samem pa bo v dvorani prosta zabava v prijateljskem razgovoru s hrvatskimi in srbskimi gosti.

Vse Slovence v New Yorku uljudno vabimo, da se udeležijo te skupne prireditve. Razvedrila bo dovolj, a kar bo naši nasebini tudi koristilo, pa bo skupen jugoslovanski nastop, katerega imamo v načrtu, in kateri naj bo podlaga našemu bodočemu delu in organiziranju. Vse jugoslovanske nasebine v Ameriki se organizirajo kot celote. Stavimo tudi mi v New Yorku tako. Združeni homo marsikaj lahko dosegi, kar nam kot posameznim delom ni mogoče. Naj bo ta proslava h kateri so se zlasti nekatera hrvatska in srbska društva velokodušno odzvala, začetek spoznavanja, ki je potrebno združitvi.

Vstopnina k proslavi je prostovoljna. K obilni udeležbi vabi Odbor.

Lorain, Ohio.

V nedeljo sem se udeležil operetne predstave "Kakor stari, tako mladi", ki jo je vprizorilo društvo "Jadran" v Colwoodu. Čim se je zastor dvignil, že sem bil presenečen. Ugledal sam pestro sliko slovenske vasi, katero so še bolj podprle dekleta v slovenski narodni noši.

Potem so sledili prizori drug za drugim in vsak je bil lepši in popolnejši. Vsi igralci in peveci so svoje vloge izvršili v največje zadovoljstvo poslušalcev, za kar so

bili nagrajeni z burnim aplavzom.

Režiser je celo opereto zelo dobro zamislil, tako da je bila od prehoda do prehoda vedno zelo lepa harmonija. Vsi so bili glasovno dobri, zlasti mi je ugajal mehko-lirni sopran "Helene".

Vem, koliko truda in potrpljenja je treba, tako od strani režiserja kot od strani igralcev, pevec in užitek ki ste ga podali poslušalec ter zavest, ki jo ima sleherni pevec in igralec, da je pripomogel k narodni kulturi, naj bo vam v plačilo.

Toraj društvo "Jadran" le jadraja še tako naprej.

Louis Seme.

Homer City, Pa.

Iz tukajšnje nasebine se malo kdo oglasi. Vsed slabih razmer in brezposelnosti ne omagujemo, ampak se dosti dobro gremo naprej. 15. novembra smo se zbrali pri dobro znano družini Mr. in Mrs. Martin Smith. To je bil užitek, ko smo vino krstili in Martina obhajali.

Martina mama in njene hčerkice so prav pridno na mizo nosile potice in vsakovrstno pecivo, čikne, zajce in sploh vsega je bilo v izobilju. Tudi Martina, oče in sin, sta prav pridno nosila kapljice. Kmalu so nas obvladali vinski duhovi, tako da smo se zavrteli v vesele poskočnice, ki nam jih je zaigral Mr. F. G.

Ko smo bili najbolj židane volje, je pa še hčerka Jenny iz Clevelanda prišla na očetovo in bratovo godovanje. Lepo je videti, ko otroci stariše spoštujejo in stariše otroke. Vsega spoštovanja je vredna taka družina.

Vsi smo se veselili obrazov razšli in Martinoma voščili še mnogo, mnogo let.

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam tega lista, Glasu Naroda pa želim mnogo uspeha. Eden navzočih.

DOBER ŽENIN.

Češki listi pripovedujejo o dobrem ženinu to-le zgodbo:

— Neki delavec, ki prebiva blizu Prage, se je hotel poročiti. Na dan poroke je bilo že vse pripravljeno; jed je bila pripravljena in pijača tudi in tudi svatje so že čakali, samo ženina ni bilo od nikoder. Iskali so ga in iskali, a našli ga niso. Šele naslednjega dne so ga našli v slami na skednju, toda možakar je bil tako vinjen, da je moral spati še naslednjih 24 ur, predno je mogel vstati.

Bolečine v hrbtu

Bodisi lumbago, bodisi prenapetost mišicam je hitro pomagano z linimentom

PAIN-EXPELLER

FAŠIST NA STOLNICI GORIŠKEGA NADŠKOFA

(Dopis s Primorskega.)

Fašizem in Vatikan sta se torej zopet spravila in sprava je zahtevala žrtve. Vatikan je žrtvoval fašizmu našo narodno manjšino!

Tisti Vatikan, ki je vse do zadnjih časov zagotavljal, da bo do skrajnosti branil pravice naše primorske narodne manjšine v cerkvi, edine pravice, ki jih je še imela naša narodna manjšina kot zvesta hčerka rimsko-katoliške cerkve, je zato, da bi rešil svobodo italijanskim katoliškim organizacijam, žrtvoval goriškega nadškofa dr. Franciška Sedeja, vzroga višjega pastirja, kateremu je še pred kratkim izrekel vse svoje priznanje. Pozval ga je, da se odreče svoji višjepastirski službi in napravi prostor drugemu, ki seveda ne bo opravljal te službe v duhu krščanske ljubezni, temveč po željah in zahtevah fašizma, stremčega za kar najhitrejšo in najpopolnejšo raznaroditvijo naše narodne manjšine pod Italijo.

Za upravitelja goriške nadškofije je papež imenoval Giovanni Sirottija, dosedanjega predstojnika škofijskega dijaškega seminarija v Kopru. In kdo je ta Giovanni Sirotti?

Sirotti, ki se je pred poitalijančenjem svojega priimka pisal za Sirotič, pravilno Sirotič, je rodom iz Bala pri Rovinju in je bil pod Avstrijo italijanski iredentist. Po vojni je postal ravnatelj dijaškega seminarija v Kopru, ki je skupno tržaško-koprski in poreško-pulski škofiji. V seminariju je uvedel popolnoma italijanski duh. Če se je zahtevalo od njega, da se Slovanom dajo v zavodu pravice, ki jim pripadajo, je izjavljal, da se mora zavod varovati fašističnih napadov. Toda to je bil samo izgovor. Njemu je šlo le zato, da se raznarodi čim prej in čim popolneje kar največ slovenskih gojencev. Ker se mu pa to ni posrečilo, je začel z nasiljem. Po prefekti, samih italijanskih bogoslovcih, je prepovedal slovenskim in hrvatskim dijakom uporabo njihovega materinega jezika celo v odmoru in na izprehodih. Kdor se ni pokoril, je bil kaznovan s stradanjem. Nekaj gojencev je bilo zaradi tega celo izključenih iz zavoda.

Skoraj celo leto je trajal ta teror, ki se je potem nekoliko ublažil, pa zopet poostil s pomočjo profesorjev, pri čemer se posebno odlikuje "profesor" za hrvaški jezik, neki Damiani, dalmatinski begunec, bivši sodnik. Ta stori vse, kar more, da bi se dijakom pristudil njihov materni jezik. Tako je v resnici dosegel, da ni našega dijaka v zavodu, ki znal brez pogrškov pisati pismo v svojem jeziku. Med profesorji seveda ni niti enega Slovenca, niti enega Hrvata.

V seminariju se prepušča in izpoveduje samo v italijanskem jeziku.

V šolskem letu 1930—31 je bilo v seminariju 71 Italijanov in samo 36 naših dijakov, 10 Slovencev in 26 Hrvatov. Za nadzorstvo so postavljeni trije prefekti, bogoslovci, vsi Italijani. Kljub ponovnim odločnim zahtevam, da se namesti v zavodu vsaj en prefekt, Slovenec ali Hrvat, je znal Sirotti preprečiti vsako tako namestitev, če ne drugače, pa s šikanami, s katerimi je onemogočil našemu človeku prebivanje v zavodu. Prefekt Hrvat si je moral sam pospravljati posteljo in jesti s prvošolci, dočim so italijanski prefekti spali v posebni sobi, imeli svo postrežbo in jedli pri Sirottijevi mizi.

Za vso to protislovansko gonjo je imel Sirotti polno zaslobo v svojem poreško-pulskem škofu Pededzolliju, v vseh fašističnih oblastnikih in seveda tudi v Vatikanu. Apostolski vizitator, znani kapucin p. Luka Pasesto, ki ga je poslal papež na Primorsko, da preišče, v koliko so upravičene pritožbe slovanske duhovščine proti fašističnemu nasilju, in je potem poročal Vatikanu, kakor so mu narekovali fašistični oblastniki, se je temo sprijateljil s Sirottijem, ki ga je sijajno pogostoval in je z avtomobilom preva-

žal po Istri. Tako je razumljivo, je isti p. Luka Pasesto, ki je poročal Rimu o razmerah na Primorskem in po fašističnem navdahnjenju nasvetoval odstranitev goriškega nadškofa dr. Franciška Sedeja kot "glavno oviro za mirno sožitje obeh narodnosti", predlagal ne samo za začasnega upravitelja nadškofije "velikega italijanskega domoljuba" Giovanni Sirottija, "modrega vzgojevalca duhovniškega naraščaja", temveč tudi za njegovega pravega naslednika! Saj fašistični listi že danes namigujejo, da bo Giovanni Sirotti imenovan za goriškega nadškofa!

Apostolski vizitator p. Luka Pasesto je dobil na Primorskem popolnoma točna obvestila o krivicah, ki jih je Sirotti delal našemu življu kot ravnatelj škofijskega seminarija. Izvedel je, da je dal Sirotti lani v zavodu odkriti spominsko ploščo bivšim gojencem, ki so kot prebežniki-prostovoljci v italijanski vojni padli v vojni in povabili k slavnosti fašistične in vojaške oblasti. In to se je vršilo prav tedaj, ko so bili odnošaji med Vatikanom in italijansko vlado do skrajnosti napeti in so v Puli obsodili dva italijanska duhovnika v petletno konfinacijo, ker sta v cerkvi prečitala papežev govor. Izvedel je, kako v zavodu preganjajo slovenske in hrvatske dijake, kako jim profesor Ceppi (renegat Šepić) pred vsem razredom meče v obraz psovko "barbari", kako se profesorji norčujejo s slovanskimi priimki dijakov, kako profesor hrvaščine sam priporoča dijakom, naj se ne uče hrvaški, ker za nekaj let itak nihče na Primorskem ne bo govoril tega jezika. Vse to in še marsikaj je izvedel apostolski vizitator p. Luka Pasesto, kar je kot vesten služabnik svojega gospodarja moral sporočiti in je tudi sporočil Vatikanu. In kljub vsemu temu se je Vatikan odločil za odstranitev dr. Franciška Sedeja s stolice goriškega nadškofa, moža najblajšega srea, ki ima celo v očeh svojih najzagrnjenjših fašističnih sovražnikov le to napako, da je Slovenec, ki je hotel čuvati svojemu narodu njegove pravice, kolikor mu daje za to pravice in dolžnosti njegov uzvišeni položaj.

Vatikan je s to žrtvijo ter imenovanjem Sirottija za upravitelja goriške nadškofije vsekakor globoko sklonil svojo zapovedovalno glavo pred fašizmom. Jugoslovanska narodna manjšina pa je tako proti svoji volji odsekana tudi od drugega Rima — Vatikana.

NOVO ZDRAVILO ZA ČEMERNOST

V strokovnem listu za zdravnike "Medizinische Welt" poroča dr. Kramer o uspehih, ki jih je dosegel pri zdravljenju melanholije (otožnosti) nov način: bolnikom je dajal po dva meseca neko zdravilo, ki odganja žolč. Uspehe je dosegel že v prvih tednih, najprej na telesu, potem pa tudi duševno. Bolniki so se zredili, dobili so zopet zdravo barvo in postali so tudi veseli in zadovoljni. Ljudje, ki so prejeto topo zrl pred se in se za ves svet nič več brigali, ampak so le premišljevali, so se začeli zopet zanimati za svojo okolico in so postali zopet dovezetni za vse dogodke, otožnost pa je kar prešla.

Za vso to protislovansko gonjo je imel Sirotti polno zaslobo v svojem poreško-pulskem škofu Pededzolliju, v vseh fašističnih oblastnikih in seveda tudi v Vatikanu. Apostolski vizitator, znani kapucin p. Luka Pasesto, ki ga je poslal papež na Primorsko, da preišče, v koliko so upravičene pritožbe slovanske duhovščine proti fašističnemu nasilju, in je potem poročal Vatikanu, kakor so mu narekovali fašistični oblastniki, se je temo sprijateljil s Sirottijem, ki ga je sijajno pogostoval in je z avtomobilom preva-

Peter Zgaga

Nekateri ženske vidijo strahove tam, kjer jih ni. Posebno ljubosumne ženske.

Ko so nekoč tako vprašali, če ima kak vzrok oziroma dokaz, da more biti ljubosumna na svojega moža, je odvrnila:

— Seveda ga imam. Sinoči je deževal. Moj mož je prišel domov in je bil po levi strani popolnoma moker, po desni pa suh. Prav gotovo je kako babnico spremljal.

*

— Moj Bog! — je vzkliknil jutraj mož — kaj bo! Ovrtni gumb sem pogoltnil.

— To je izvrstno — ga je potolažila žena. — Vsak večer ga kam založiš, da ga jutraj ne moreš najti, sedaj pa že vsaj več, kje je.

*

Zaročenca sta sedela v temni sobi. On je bil ves sreben, dočim je bila ona nekam zamišljena.

— Kaj ti je dragica? — jo je vprašal in poljubil.

— Ah, skrbi me, skrbi — je zavzdihnila.

— Kaj za božjo voljo te skrbi?

— Skrbi me, če si praznoveren.

— Kaj bi te skrbelo? Saj vendar veš, da nisem.

— Torej ne misliš, da številka trinajst kaj slabega pomeni?

— Seveda ne. Toda zakaj vprašas?

— Oh, kako sem se bala, da si praznoveren, no, sedaj sem pa potolažena. Torej ne daš nič zataj, če ti povem, da si ti moj trinajsti zaročenec?

*

Predno se bo ameriški kongres odločil, da bo dal ameriškemu narodu dobro pivo, se bo ameriški narod izvežbal za izbornega pivovarja.

*

V četrtek smo praznovali Zahvalni dan.

Praznovali smo ga pač tako, kot je primerno tem časom. Kuretnina je bila razmeroma poceni. Pa kaj hočeš, ker pa puran ni dober, če ni najmanj petnajst funtov težak.

Oh, kje so časi, ko si mogel za dva dolarja nakupiti, da je bilo vsega dovolj.

Po večerji si stopil s pajantom na korner in si dal deset centov za pol galone dobrega piva. Za dobro mero ti je za gostilničar še enega tretal, in puran je bil na bari brezplačno na razpolago.

V prostorih, kjer so žganje prodajali (že vsaj v New Yorku) so bili pa še bolj radodarni.

Za petnajst centov si dobil šilce že precej dobrega francoskega konjaka, in če si ga kupil steklenico zoper razne žlebočene in druge bolezni, si plačal poldrugi dolar, pa je bil pristen, iz Francije importiran. Za dobro mero ti je gospodar še enega ali dva natočil in ti je dal še debelo cigaro za slovo. Pri vratih te je vprašal, če si oženjen, in če si bil oženjen, ti je dal še par šalic ali kako drugo ropotijo za ženo, vrata ti je odprl in ti je z nepotrebnim poklonom prisrčno zagotovil, da se iskreno priporoča.

Da, tedaj so bili časi. Moški so za potrebo, zabavo in veselje pili pivo in vino, žganje pa le zoper slabost in za brezpotrebno korajž. Ženske so bile s kofetom zadovoljne, dočim sta bila mladini soda in ajksrim višek vseh sladkosti tega sveta.

Dandanes je vse drugače. V dobrih desetih letih se je završila v ameriškem narodu katastrofalna izprememba.

Šestnajstletno punce se naliva z žganjem, osemnajstletni fantje vedo, kje je napredaj morfij in opij, kleti so polne, na ognjiščih je skoro več kotlov za žganje, nego loncev za juho, apoteke, brivnice, prodajalne, restavracije, hoteli so polni pijake. Narod ne pije več. Narod je začel žleviti in klevi ko živinice, ki nima uma in ki ni ustvarjeno po božji podobi.

Special Interest Accounts

Veliko rojakov, ki so želeli na hitro dvigniti depar, bodisi vsled nujne potrebe, vsled nakupa hiše ali posestva in pa oni, želeči potovati v stari kraj, se je prepirčalo, da denarja v mnogih slučajih niso mogli takoj dvigniti, ampak šele po preteku odpovednega roka, kar je povzročalo nepotrebne zamude in velikokrat tudi stroške.

Pri nas naloženi denar zamore vsak vlagatelj dvigniti takoj, BREZ VSAKE ODPOVEDI, kar je v mnogih slučajih jako važno.

Vloge obrestajemo po 4%

Sakser State Bank

35 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PENN:

NOČNI NAPAD

C. kr. stotnik Erich Maria Hartkopf je razvil še v sporni mladosti neverjetne vojaške sposobnosti. Pri napornih operacijah, da bi se prebil skozi šolske ovire do četrte šole, je ugonobil troje svojih največjih sovražnikov. Trije njegovi inštruktorji so v dolgotrajnih pozicijskih borbah podlegli tuberkulozi.

Kadeti so se iz precej umljivih razlogov dovrili brez večjih katastrof.

Pozneje se je potikal po vseh močih garnizijah monarhije, kjer je slovel zaradi svojih neverjetnih atrakcij z monoklom. Šetajoč po promenadi je n. pr. metal monokel v zrak in ga je nepogrešno lovil z obrazom.

Svetovni požar ga je zalotil med večernim popivanjem, ki ga je privedel v proslavo našitja svoje tretje zvezde.

Dodeljen je bil na srbsko fronto. Zavedajoč se svojih napoleonskih zmagovalnosti je gonil vojaške naravnosti v koncentriran ogenj preciznih streljanih. Uprizorjal je brezglave lpeade na lastno pest. V rekordnem času enega tedna mu je uspelo, da je temeljito zdecimiral svojo stotnijo.

To dejstvo je nekoliko ohladilo vročega osvajača. Bujnost njegovih junaških podvigov je nekam splahnela.

Stotnik Erich Maria Hartkopf se je udal globokemu premišljevanju. "Svojim oficirjem je modro govoriti: — Edino, kar potrebujemo — je prava strategija — die Strategie!"

Med tem, ko je stotnik E. M. Hartkopf razmišljal o pravi strategiji, so Srbi napadli Avstrijce nazaj čez Drino.

Ti so se utrdili za žičnimi ovirami in čakali višjih ukrepov.

Toda Srbi jih niso pustili pri miru. Posebno ponoči so napadali zdej tu, zdej tam.

Ta nočna presenečenja so zelo razburjala stotnika Hartkopfa.

— Ne, — je govoril oficirjem. — To ne gre več naprej! Diese ewige Ungewissheit! Tu je treba nekaj ukreniti, nekaj — ich weiss nicht was! Ich will darueber nachdenken!

In stotnik E. M. Hartkopf je uzmrl tok svojih globokih strateških razmišljanj v eno samo vprašanje: Kako preprečim nočna presenečenja?

Prešlo je več dni. Stotnik je hodil z mrkim obrazom med vojaštvom, uporno je molčal in gubal čelo.

Nekega večera pa je pozval častnike v svoj zaklon.

Z gesto Aleksandra Velikega je odklonil pozdravom, pozval jih je, naj sedejo.

Po par minutnem teatraličnem molku je spregovoril:

— Ich habe es! Heureka! Gospoda, od jutri naprej je moja stotnija varna pred nočnimi presenečenji! Sie, koennen mir glauben, meine Herren, es hat mich meine Nerven gekostet! Izčrpan sem — es war eine uebermenschliche Anstrengung! Toda — posrečilo se mi je! Moj izum je jassen — klar und einfach, wie alle grossen Dinge! Danes naj ostane stvar še tajna, jutri se boste lahko že sami prepričali! — — — Miško!

Puflec Miško je pritekel z kosačci in buteljškami.

Oficirji s svojim stotnikom so se v proslavo velikega izuma napili do črne zemlje.

V pozni noči so Srbi vehementno napadli in osvojili postojanke.

V novih položajih je E. M. Hartkopf takoj realiziral svoj izum. — Podčastniki so prebrskali po njegovem ukazu vse hleve v sosednih vaseh in do večera so zgnoli stotniku v zaklon kakih devet — kravih žvoncev.

Ko se je zmracilo, je zaukazal stotnikom zvestim vojakom, naj razobesijo devet kravih žvoncev v enakih presledkih na prvo žično oviro v vsej dolžini njegove stotnije.

Tako se je zgodilo.

— Jetzt koennen sie kommen! — Zdej lahko napadejo! Mi smo pripravljeni! Ob prvem zvoncev — koncentriran ogenj v smer zvonjenja!

Tako je ukazal gospod stotnik in oficirji so v en glas hvalili njegov enostaven, pa vendar tako učinkovit izum!

V pozni noči je zazvonil zvonček. Straže so dvignile alarm. V par minutah je bila stotnija v pripravljenosti. Zopet je zazvonil zvonček. — Feuer! — je ukazal stotnik. In salva je zadonela v noč. Zazvonil je drugi zvonček. Zopet salva.

Pozvanilo je tu, pozvonilo tam. Stotnija je otvorila pravi peklenški ogenj.

Zvonenje pa ni ponehalo, klenkalo je zdej tu, zdej tam. Stotnija je streljala ko ponorela, salva za salvo je grmela v noč, strojnice so reglale in se jale smrt v nevidnega nasprotnika.

Po treh urah besne borbe je zvonenje potihnilo. Stotnija je ustavila ogenj.

Stotnik je triumfal.

V prvem jutranjem sonraku so junaški borci napenjali oči, da ugotovijo število padlih sovražnikov.

Med žičnimi ovirami so ležale štiri temne lise.

Ko se je zdanilo, je mogel stotnik E. M. Hartkopf ugotoviti žrtve svojega "enostavnega a učinkovitega" izuma: štiri suhe, sestrane svinje, ki so se istoč hrane, priteple kdo ve odkod...

TAJNOST STARIH SLIKARJEV ODKRITA

Že dolga desetletja so se razni strokovnjaki zamarali, da bi odkrili tajnost sestave barv, ki so jih rabili stari slikarji. Barve starih slikarjev imajo veliko prednost pred barvami, katerih se poslužujemo v sedanji dobi. Te barve imajo lastnost, da ohranijo neverjetno svežost in jasnost. Tehnični strokovnjaki muzej Louvre v Parizu Maroyer je pred par dnevi obvestil akademijo znanosti in umetnosti, da se mu je po dolgotrajnem študiju in številnih poskusih posrečilo dognati tajnost barv starih slikarjev, ki se je pred stoletji izgubila in se doslej nobenemu ni posrečilo, da bi jo odkril. Maroyer je obljubil, da bo v kratkem o tem svojem odkritju imel znanstveno predavanje, ki ga, vsi pričakujejo z največjo nestrpnostjo.

NA NAJSAMOTNEJŠEM KONCU SVETA

Admiral Byrd, vodja ameriške letalske ekspedicije na južni tečaj, je izdal novo knjigo o tej ekspediciji pod naslovom: — Letalci nad šesto celino sveta. Iz te knjige posnemamo naslednji zanimivi odlomek:

Mnogo zabave, pa tudi mnogo jeze so nam priležali mladi psi, ki so prosto tekali po taborišču in se hranili z grljaji, ki smo jim jih metali pod zobe. Prenašali so najnižje mrzlotne stopinje, ne da bi jim škodovalo. Psica Amy je nekoč vrgla pet mladičev, ko je kazal topolmer 55 stopinj pod ničlo. Goodale jim je podložil slame, ki pa je bila vedno vlažna zaradi njihovega dihanja. Da bi jim bilo toplejšje, jih je Goodale vzel v svojo kočo, od koder pa jih je odnesla samica ob prvi priliki. Ko je pozneje poskušal, da jih odvadi z ovenim zdrobom, so tega prezirali in so rajši začeli kar z zmrazjenim tujnovim mesom. Nekoliko tednov pozneje so se že pridružili divji tolpi svoje vrste in so dorasli za največje in najmočnejše eksemplare. Pri vsem tem so ostali prijazna bitja. Če sem se šel in sem zavpil — Halo! — so pritekli in me spremljali do zaliva.

Poleg dela nam je krajšala čas igra, celo poker, čeprav je izgubil denar vsakršno vrednost. Nikomur ni padlo na um, da bi igral za denar. Nadomestilo so ga veliko dragoceneje cigarete. Ko so proti koncu zime tobačne zaloge pohajale, so igralci dobivali divje obraze, kakor da gre za Morganove milijone. Nazadnje so dobili razdelili svoj plen, da se je mogla igra nadaljevati. Tudi bridge je bil zelo priljubljen.

Telovadna "dvorana", globoka snežna jama s streho iz jadravine, je merila kakšnih 7 kvadrat metrov. Do deset rednih obiskovalcev si je tu dnevno urilo mišice, ne da bi se bali mraza 45 stopinj pod ničlo. Vsak teden sta imela Strom in Balchen svoj boksarski match.

Ko je postal sprejem proti pomlad boljši, je Masonu in Petersonu uspela zveza s postajami v Wellingtonu, Pittsburghu in Sheenectadyju. Prenos je bil večinoma izjazen. Tu in tam so bile hude ozračne motnje. V sobotah smo ob določeni uri poslušali program, ki je bil prirejen nalašč za nas. Pri vsej hvalenosti za dobri namen moram pripomniti, da so naši ljudje sprejemali gniljivo pomaziljene nagovore z mučnimi občutki. Takšne stvari ne spadajo v robati južni led.

Ob nedeljah sta Rucker in Van der Beer predvajala filme. Spominjam se jih z mešanimi občutki. Prijaznega darovatelja teh filmov, neko uradno mesto, je vodilo po priliki ljubezen do starinskega. Za srečo je bil vmes tudi nikoli "zastarajoči" Charlie Chaplin, ki se ga ni mogel nihče med nami dovolj nagledati. Včasih so manjkali najbolj glavni in najbolj razburilivi prizori. Predvajala sta jih nadomestila hitro s kakšnim drugim odlomkom, kar je vodilo do najbolj neverjetnih zapletkov usod. — Dostojnostna pravila za gledalce tu niso imela nobene veljave in prav tako strokovnjaške, kakor škandalne opazke našega zdravnika so skrbne trajno za smeh.

Dvakrat na teden so na Antarktičnem vseučilišču imeli učeni glavni petelin predavanja o znanstvenih nalogah ekspedicije. Dr. Gould je govoril o geologiji, McKinley o posnetkih v zraku, Ynne o letanju, Mason in Hanson pa o brezličnih prenosih.

V upravnih hiši je igral gramofon skoraj neprestano jazzovske plošče ali klasične kose. Oboje je imelo svoje poslušalce. Vsakih toliko dni sta prišla Span Gould ali Bursay in si izbrala svojo najljubšo ploščo, ki sta jo ponavljala brez konca. — Zvonov iz Sv. Marije, ne bom zlahka pozabil. Ker je bila moja delovna miza zrazen, sem imel občutke obupanega ubežnika, ki si zaman prizadeva uiti znorelemu pecu.

Preko oceana in ledovja je pri-

hajala civilizacija do nas. Marsikdo je stal ob zvočniku, ko je Vaughan zvedel za smrt svojega brata. Nekdo je hotel prekiniti sprejem, a je bilo prepozno. Celo borzni polom smo občutili v Mali Ameriki (Byrdovem taborišču ob južnem tečaju). Smith, ki smo ga imenovali mojstra južnih finančnikov, je čul, kako so padale akcije in se je krčevito trudil, da bi poučil svojega zastopnika. Mrke in žalostne so bile noči, kadar Masonu ali Petersenu ni uspelo, da bi ujele kurze. Sprejemali smo dnevno tudi poročila, nekega newyorškega lista.

Če so vse druge zabave odpovedale, je pomagal "Pestri oder", ki je z močjo nadomestoval, kar je manjkalo lepotic. Crockett, Goodale, Fenry in Bubier so nastopali kot zbor; oblečeni v krila iz serviet in z lasuljami iz zadnjega prediva, so kazali volneno in nile preveč čistostne sprednje perilo. Humor brez breždega svinčnika se ni ustrašil ničesar. Da-li so bile predstave kdaj drugod sprejete s takšno razporenostjo in hvaležnostjo kakor na najgobjem jugu, bi dvomil. Posebnost tovarišev in dogodki v Mali Ameriki so rabili kot tarča dovtipom. Samo ob sebi umevno, da smo uganjali potegavščine, kjer smo mogli. Kmalu po prihodu se je odprla ledena razpoka nedaleč od hiš, ki sta se ji pridružili še ena na vzhodu, druga na zapadu, tako da je bilo videti, kakor da bomo izrezani iz ledene celote. Mnogo so menili, da smo na premlajočem se ledeniku, ki razpada končno v plavajoče otoke. Nekega jutra ob 4. in pri 40 stop. mraza je Demas nenadoma zavpil: — Ledena pregrada se lomi! — Tišči, ki so vstali najbolj pozno, so bili prvi na nogah. Previdenjski so segli po oblekah, a večina ni segla nikamor, temveč je silila k vratom. Hanson je hitro zgrabil nosljivo radioaparturo in orodja, da bi mogel zvati na pomoč. Zunaj je bilo vse tiho in nespremenjeno. Škledetaj z zobmi od mraza in besni smo zlezli v postelje. Demas ni tri noči zatisnil očesa, ker se je bal osvete.

Božansko je bilo tudi, kadar je Russell Owen imel nočno stražo. Ko je ožen v kuhinji ugasnil, so se spazili nekateri iz norveške hiše sem in privezali vrečo za premogetje dimnik. Zjutraj so se skrili na hodniku, da bi opazovali Russella, kako neži ogenj. Bilo je peklenko mrzlo. Drgetajoč je stal ob ognjišču, cepil drva, jih tlačil noter in prižgal žveplenko. Najprvo je zapraskekal vesel ogenj. Potem pa se je začelo grozovito kaditi. Težki oblaki so splavali do stropa, potem pa so se spustili kakor zastor navzdol. Možje v najvišjih kojah so se zbudili in pljuvali na pretege. oni v nižjih kojah so jim sledili. Klečevce in najbolj neprijazni nasveti so deževali na nesrečnega nočnega stražarja, ki je poskušal s trmastjo pejo vse mogoče. Pa ni hotela vleči. Možje z močjo vojto so planili s postelji, da bi pomagali. Medtem so prisluškovali zlikovci od vratih in se božansko zabavali nad roopom obupa v notranjosti. Če je hotelo vse iz sobe, ko je iskra zažgala vrečo in se je vse uravnalo. Prisrge za masčevanje so zaključile zadevo.

Na pruskih solah so po vojni vplejali novost, da so dijakom samim prepustili odločitev o tem, kateri jezik se bodo učili, ali angleščino ali francoščino. Pod vplivom poraza v vojni in zasedbe nemških pokrajin se je večina dijakov odločila za angleški jezik. V zadnjih letih pa je bilo vedno več učencev, ki so se utili francoski. To število je tako raslo, da se je učno ministrstvo odločilo, da izde odlok, s katerim bo kot obligaten predmet predpisana samo francoščina.

Poziv! Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnovijo. —

Uprava "G. N."

DRUŽINSKO ŽIVLJENJE KITAJCEV

Med Kitajci in Japonci se bje krvav boj za pojest svobodne Mandžurije, ki je naseljena od Kitajcev. Borba za pojest te velike pokrajine, ki je zelo bogata na rudah (zlato in srebro) in je po svoji legi važna v vsakem oziru, se vrši že desetletja. Interesi svetovnih sil: Japonske, Rusije, Amerike in Anglije se tukaj križajo. Zanimanje za vojno med obema narodoma zato pridobiva na važnosti. Ta članek piše strokovnjak in dober poznavalec Kitajske P. Jakob Marquart, S. V. D. iz Chaoani v pokrajini Šantung na Kitajskem. Gotovo bodo zanimali našo javnost, baš sedaj, ko prihajajo vesti z bližja na daljnem vzhodu.

Na Kitajskem živijo pod eno streho in v skupnem gospodarstvu in uživanju imetka ter se štejejo za družino: stari starši, njihovi sinovi z ženami, vnuki s soprogami in otroci (če so dekleta še neporočena) in pravniki in pravnuke. Stari oče — deloma tudi stara mati — je gospodar, patriarh nad vso družino, nad sinovi, hčerkami, snahami, vnuki in njihovimi ženami, sploh nad vsemi, ki bivajo v skupnem gospodarstvu. Omožene hčerke se izločijo in neomozene hčerke morajo ubogati svoje starše do njihove smrti. To udejo vsi stari in novi pisatelji, to zapovedujejo vsi zakoni, to je nespremenljiva navada in zapoved; koliko star, ako bogat ali izobražen je mož, to je postranskega pomena, on mora vedno in brezpogojno ubogati in poslušati svojega očeta in svojo mater, biti vdan in pokoren družinskemu poglavarju.

Prišel je k meni predstojnik cerkvene občine Josip Džang. Na pripombo, naj dobro izvršuje dolžnosti cerkvenega predstojnika, odgovori: — Jaz nisem gospodar.

— Kdo je, če nisi ti? — Moj stari oče! — Koliko let ima tvoj stari oče? — Sedem in osemdeset let. — In ti? — Jaz jih imam sedem in štiri deset. — Ni dovolj, dragi prijatelj, če sta krščena samo ti in tvoja žena. Kot oče in cerkveni predstojnik moraš izpolniti tvoje dolžnosti tudi napram tvojim otrokom in vnukom.

— Stari oče je pogan in ne pusti otrok v cerkev. — Vendar boš ti gospodar nad svojimi sinovi in snahami.

— Ne; stari oče je gospodar. On zapoveduje in otroci morajo ubogati. — Torej nisi gospodar niti nad lastnimi otroki, čeprav imaš že pet križev in sivo brado?

Tako so poganski starši in pogosto tudi prastari zelo velika ovira za spreobrnitev velike družine. Ti običaji so tako ukoreninjeni, da so redki slučaj spreobrnitve, če nista bila krščena stari oče in stara mati. Le če sta sin in snaha izredno krepka in močna v veri in v izpolnjevanju verskih dolžnosti, zmagata z veliko težavo. V takih slučajih nastane v rodbini prava vojna, kakor to piše v 10. glavi Matej: — Nisem prišel delat mir, prišel sem z mečem... da ločim... hčer od matere, snah od tašče. Če stara dva postaneta kristjana, je dobljeno zagotovilo, da bo v kratkem njima sledila vsa številna družina. Kdor ima za seboj otroke, ima na

Kitajskem malo ali nič, kdor ima taščo za sebe, ima vso družino.

Najvišje načelo rodbinskega prava na Kitajskem je: neomejena oblast očeta. To je obenem tudi glavna vez, ki vzdržuje ogromno kitajsko državo. Je to prastara, v vzhodnih državah ukoreninjena misel patriarhalne ureditve družinskega življenja in po njem istotake ureditve države. Zato se smatra vsak uradnik za očeta svojim podložnikom. Ker on skrbi za ljudstvo, ne more biti nobenega prigovora njegovim dejanjem.

Družinsko življenje Kitajcev, s čistostjo spolnega občevanja, z o-troškim češčenjem staršev, je mnogo pripomoglo, da se je kitajska država ohranila. Vsemu življenju je družina središče in družina s svojih konservativnim značajem blagodejno vpliva na okolico. Kitajsko družinsko življenje je daleč pred evropskim, kjer so pogosto vezli med člani tako rahle.

BOŽIČNI prazniki se bližajo

Zadnji čas je veljava dinarjem nekoliko porastla, vrednost liram se je pa malo znižala. Spodaj podajamo seznam veljaven do preklica v pojasnilo onim, ki nam bodo naročili dostaviti darove v dinarju svojim dragim za Božične Praznike.

100 Din	\$ 2.05
150 Din	\$ 3.00
200 Din	\$ 3.90
250 Din	\$ 4.80
300 Din	\$ 5.75
400 Din	\$ 7.60
500 Din	\$ 9.45
600 Din	\$ 11.35
700 Din	\$ 13.20
800 Din	\$ 15.00
900 Din	\$ 16.90
1000 Din	\$ 18.80

50 Lir	\$ 3.00
100 Lir	\$ 5.70
150 Lir	\$ 8.55
200 Lir	\$ 11.20
250 Lir	\$ 14.00
300 Lir	\$ 16.65
350 Lir	\$ 19.45
400 Lir	\$ 22.15
450 Lir	\$ 24.45
500 Lir	\$ 27.15

Pri nakazilu višjih zneskov kakor označeno dovoljuje-mo primeren popust.

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
New York, N. Y.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

MOLITVENIKI

SVETA URA
v platno vez. 80
v fino usnje vez. 150
v najfinije usnje vez. 180
v najfinije usnje trda vez. 180

SKRBI ZA DUŠO
v platno vez. 90
v fino usnje vez. 150
v najfinije usnje vez. 180

RAJSKI GLASOVI
v platno vez. 80
v usnje vez. 150
v fino usnje vez. 180
v najfinije usnje vez. 180

KVIŠKA SRCA
v imitirano usnje vez. 80
v usnje vez. 150
v fino usnje vez. 180
v najfinije usnje vez. 180
v najfinije usnje trda vez. 180
v bel celluloid vez. 120

NERESA NAŠ DOM
v ponarejeno 1
v najfinije usnje vez. 150
v najfinije usnje trda vez. 180

MARIJA VARHINJA
fino vez. 120
v fino usnje 150
v najfinije usnje trda vez. 180

Hrvatski molitveniki:
Ujeha Jazareti, fina vez. 1
Slava Bogu, a mir ljudem, fina vez. 150
najfinije vez. 180
Zvonček nebeski, v platno 80
fina vez. 150
Vienne, najfinije vez. 180

Angloški molitveniki:
(za mladino)
Child's Prayerbook: v hrvatsko platno vezano 80
v belo platno vezano 120

Come Unto Me 30

fina vezano 35

Key of Heaven: 30

fina vezano 35

v usnje vezano 70

v najfinije usnje vezano 120

(ZA OBRASLE)

Key of Heaven: 120

v celod vezano 150

v celod najfinije vez. 150

v fino usnje vezano 150

Catholic Pocket Manual: 130

v fino usnje vezano 130

Ave Maria: 140

v fino usnje vezano 140

Catholic Pocket Manual: 130

v fino usnje vezano 130

Mladeničem, 1. zv. 50

II. zv. 50

(Opa skupaj 92 centov)

Mlekcarstvo 1

Nemško-angliški tolmač 140

Najboljši slov. kuharica, 608 str. 5

lepo vez. (Katišček) 5

Nemščina brez učitelja: 30

1. del 30

2. del 30

Nemško-slovenski slovar 225

Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem 75

Ojaneš helen 50

Ohrano knjigopisništva 150

Pecunijstvo, trdo vez. 180

broširano 150

Prva bitanka 75

Pravila za otroke 65

Priročnik za perila po životni meri s vzorci 1

Psihične motnje na alkoholski podlagi 75

Praktični računar 75

Pravo in revolucija (Plamenc) 30

Predhodniki in idejni utemeljilci nekoga idealizma 150

Radio, obnovni pojmi iz Radio tehnike, vezano 2

broširano 175

Računar v kronske in dinarske veljavi 75

Ročni slov. Italijanski in Italijanski-slovenski slovar 90

Ročni slovar razgovorov 50

Slovenski narodni mladinci (oboga 452 strani) 150

Spretna kuharica, trdo vezana 145

Svetlo Pijavo stare in nove znanosti, lepo trdo vezana 3

Sadno vino 40

Spolna nevarnost 25

Stilje v gospodinjstvu 75

Slavenski Amerikan Year Book 1

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

20

(Nadaljevanje.)

— Seveda, saj si morem misliti, kako ta sladka stvarica težko čaka na odgovor. Skoro ti zavidam.

— Da ji takoj odgovorim in sporočim, — nadaljuje Wolf, — da bi se oziral na očetovo pripombo, — da mora od sedaj naprej biti med nama vse končano.

Osupel ga pogleda oče. Toda v Wolfovih očeh je bil izraz, da se ni upal izreči še kake opazke.

Oče bere časopis, ko piše Wolf pismo, v katerem ji pove, da jo je sinoči videl z drugim, da je do skrajnosti užaljen vsled njene nezvestobe in da sedaj svojo dano besedo prekliče. Naglo je teklo pero po papirju; ravno tako naglo tudi pismo zapre in ga izroči slugi, da ga takoj nese v nabiralnik.

Nato prime Marijino sliko, jo vzame iz okvirja in jo zapre v predal svoje pisalne mize.

— Kaj delaš? — vpraša oče.

— Kot sem ti že povedal: pospravil bom vse spomine. Saj gotovo nisi pozabil, da bom danes dal drugemu dekletu svoje besede; dekletu, ki bo imela pravico, če že ne na mojo ljubezen, pa vendar ne mojo zvestobo in spoštovanje, — pravi Wolf resno in spoudarkom.

Oče ga molče opazuje. Gleda v njegov blede obraz, kot bi hotel z njega brati njegove misli. Povsem drugačen je bil kot oče ali pa brat. Popolnoma drug človek. Oče ne bi tako naglo zavrgel tako lepega dekleta — za njo bi navzlic nevesti ali celo ženi še vedno imel dovolj časa.

Wolf se vse preveč strogo drži svojih dolžnosti; to je dobil po materi, ki je bila lepa, toda mlada žena in je imela neupogljivo voljo. Oče se pri resnem sinu ni počutil prav nič domačega. Najraje bi bil takoj odpotoval, ker je bila ona neprijetna zadeva tako hitro poravnana. Toda moral je počakati, kaj bo sin sklenil.

— Oprostite mi, papa; zdaj se moram preobleči. Zabavo boš našel v omari knjig.

— Prosim, Wolf, ne bom te zadrževal, — odgovori oče. Nato pa stopi k omari, toda ne paje nobene knjige, ki bi mu bila ugajala.

— Čuden človek je moj sin. Pri Ervinu je vse drugače. — Končno se zadovolji z nekim šaljivim listom.

Ni bilo dolgo, ko stopi v sobo Wolf v svoji najboljši obleki. Oče ga pogleda in ko vidi pred seboj stasitega in lepega mladeniča, mu je ponosno in višje utripalo očetovsko srce. Nikdo se z njim ni mogel primerjati, niti mlajši elegantni in skrbno oblečeni sin. ki je bil ljubljene žensk v svojem mestu.

Oče občuduje sinov elegantni in lepi obraz, njegovo visoko čelo in velike resne oči. Njegova resnoba nikakor ni bila primerna pri njegove namenu, da si gre zaslužiti bogato dekle.

— Ali ti je tako težko, Wolf, — ga vpraša oče, ki je bral njegovo ve misli na žalostnem obrazu, — ali je ono drugo dekle tudi lepo?

— O, da, zelo lepa in jako elegantna. Saj jo boš videl. Povedal bom, da si tukaj in najbrže bomo kar danes obhajali zaroko; seveda samo v najoznejem krogu.

Wolf je govoril tako mirno in enakomerno, kot bi mu vse ne bilo nič mar. Toda njegov glas je bil hripav, kot bi mu vsaka beseda povzročevala bolečino.

— Ali misliš, Wolf? Toda to je nemogoče. Saj nimam s seboj obleke, ki bi bila primerna za tako svečanost.

— To je res zelo neprijetno, — pravi Wolf. — Toda ne preostane ti nič drugega, kot da greš, kakoršen si.

Tedaj pa Wolf pogleda očeta. Bil lepe visoke sloke postave in njegova elegantna obleka je bila kot vilita.

— Tudi tak moreš v vsako družbo. Zares, Gabrijela Ulrihova je lahko ponosna na takega tasta.

Ta besede iz Wolfovih ust so zveneale tako čudno, da oče ni vedel, ali sin resno to misli, ali se pa šali.

— Zdaj grem. Na svidenje, papa!

Da bi se vse izteklo tebi v srečo, — pravi s tresočim glasom. Njegovo mehko naravo je bilo kaj lahko ganiti. Tedaj pa je občutil tudi pekočo vest, da je bil njegov sin zaradi njega prisiljen k taki zvezi, o čemur njegovo srce prej ni vedelo.

Wolf zavzdihne, njegova postava se zravna, nato pa trdih korakov odide. Zunaj ga sluga še enkrat skrtiča. Prav rad bi bil vedel, kam pravzaprav gre njegov poročenik. Drugače je bil vendar tako prijazen in še nikdar tako zelo resen, kot od včeraj. Wolf je na obrazu bral njegovo radovednost.

— Da boste vedeli, Viljem, — danes grem po nevesto. — Prav lahko bi bil o tem že preje govoril, kajti vedel je, da ne bo zavrnjen.

— O tako, gospod poročenik, to me pa veseli. Gotovo ono lepo dekle, katere slika stoji na pisalni mizi. Tedaj pa vam čestitam! Zelo lepa je.

— Neumnost, — ga zavrne Wolf, — ona gospodična ne stoji več na pisalni mizi, tudi ni resnična gospodična, temveč samo slika domišljije! — Tako, dobro je!

Poredno se sluga smeje za njim.

— Ni resnična gospodična! Kdo bo to vrjel! Komu pa je tedaj pisal toliko pisem in od koga jih je dobil? Potem bi ta slika še vedno lahko stala na starem prostoru. To poznamo. No, meni je vseeno. Prav gotovo si bo izbral kako prav bogato — kar bi bilo čisto prav za nas, samo, če je tako lepa, kot ona mala na mizi.

Skomigne z rameni in ko prične snažiti čevlje, žvižga pred se ono znano pesem: — Al' me boš kaj rada 'mela...

— O, dragi gospod Wolf, — pozdravi bakir Ulrih Wolfa. — Tako praznično? — ga vpraša, ko se Wolf vojaško postavi predenj.

— Da, gospod Ulrih, — odvrne Wolf resno, — oziram se na najin včerajšnji pogovor in si vzamem čast prositi za roko vaše hčerke. Upam, da mi je ne boste odrekli in moja skrb bo, da osrečim gospo Gabrijelo.

Rdečica se pri teh ledeno mrzlih Wolfovih besedah razlije po lankirjem obrazu. Najraje bi bil temu ponosnemu častniku pokazal, da — toda ali si ni sam zvezal rok? Zato mu odgovori z mirnim glasom:

— O tem sem prepričan. Vaša ponudba mi je v čast. Vprašanje pa je, kako moja hči misli o tem. Nikdar mi ni o tem ničesar izdala.

Pri teh besedah se zaiskrijo Wolfove oči, nato pa pravi mirno:

— Vašo gospodično mi smete brez skrbi zaupati; mogoče se bo naučila ljubiti me. Kar se tiče mojih premoženjskih razmer, so v popolnem redu. Imam majhno premoženje desetih tisoč mark, — dolgov nimam, obveznosti tudi nobenih — na nobeno stran — vse je urejeno.

— Zakaj mi vendar vse to pravite, dragi Wolf, — pravi bankir, — saj vas dobro poznam in vem, da moj otrok ne bo nikjer bolj preskrbljen kot pri vas! Zdaj pa bom svojo hčer o tem obvestil, da ste tukaj in —

— Prosim, še en trenutek, gospod Ulrih. Moj oče je prišel popolnoma nepričakovano. Je na potu v M... in se pri meni oglašil. Naevzlic temu pa sem ga pustil samega in prosim, da bi mogel spoznati mojo nevesto, ako mi gospica Gabrijela da ugoden odgovor.

— To je nekaj posebnega in me zelo veseli. Seveda! Vaš oče gotovo le redkokdaj prihaja sem. Saj se ne spominjam —

— Popolnoma odkrito, gospod Ulrih, — ga prekinje Wolf, — vsled zunanjih okoliščin sva se več let odtujila, k sreči pa so vsi nespornostmi odstranjeni. — Sicer pa vam bom o tem drugič povedal. Zdaj pa bi pred vsem rad slišal odgovor vaše gospice hčerke. Gospica Gabrijela — glas mu zastane. Skoro bi rekel: — Gospica Gabrijela me že čaka.

(Dalje prihodnjič.)

LJUBEZEN NA JAPONSKEM DVORU

Na japonskem cesarskem dvoru, v deželi, kjer cveto časnje in vse živgoli, se je po dolgih stoletjih čudnih šeg vendarle vgnezdil ne-bogljivi amor, bog ljubezni, ki se dosedaj tamkaj ni smel pokazati. Mlade ljubezni, kakor jo poznamo in radi opevamo, na japonskem dvoru do nedavna niso hoteli priznati! Stari so izbirali pare, kakor je bilo pač najbolj prav za vladajočo rodbino. Mlada ljubezen ni smela govoriti, ni smela izbirati po svoje!

Najmlajša hči "kraljevske rodbine cesarskega dvora", lepa princesa Kijoko Asaka, pa je prelomila starodavno tradicijo in pred kratkim zapustila cesarske dvorane in prostrane vrtove. Sveta vrata njene rodne palače so se za vedno zapahnila za njo, ker je poslušala utripe svojega mladega srca in odšla v svet, da se združi s svojim izvoljencem, mladim Naojasum Nabeshimo. Njen ideal je v carstvu ljubezni nekonani cesar, toda v primeri z zelo visokim rodom cesarske obitelji ni več kot navaden zemljan. In vendar se mu je sreča nasmehnila tako, da mu je poslala v naročje samo cesarsko princeso...

Zaljubljena princesa je s tem korakom v svet dala za vselej svojo cesarsko rodbino in odšla iz palače brez spremstva, brez zunanje ga znaka cesarskega rodu, kakor bi ne bila potomka modre krvi, niti hčerka sestre vladajočega cesarja. Toda onstran visokih belih zidov jo je čakala sreča!

Na japonskem dvoru so vez med sorodstvom zelo zamotane in najoči cesarjevi sorodniki po večini sploh ne smejo odločati, kadar gre za njihove srčne zadeve. Zato je korak komaj 17-letne princese, ki si je prva na lastno pest vzela pravico, da sama uravnava svoje srčne želje, vreden še večjega občudovanja.

Ko je zasedel prestol prednikov prince Hirohito, so dobili člani kraljevske rodbine zopet "svobodo življenja", ker se je tudi mladi princ oženil z Japonko — iz ljubezni. Res je sicer, da so mu jo izbrali cesarski ministri, toda bila je vendar mlada princesa z nekaj modre krvi po žilah, s katero sta se po-

znala od mladih nog in se pozneje zvezala za življenje.

Japonci, ki so v Hirohitovi okoličici vsaj na tihem še spoštovali stare šege in navade, so s skrbjo na čelu zmanjevali z glavami, češ, da se je boginja solnca Nipon razjezila nad emancipacijo mladega cesarskega rodu. Zato so podarili "veliki bogovi" vladajoči rodbini samo štiri hčere, toda nobenega sina, ki bi lahko skrbel za potomstvo "cesarjev božanskega poguma". Ta veja kronanih glav na Japonskem je že na prestolu nad 250 let in sedaj prvič nima moškega potomca.

Nedavno je prekršil šege na japonskem dvoru tudi mlajši cesarjev brat, princ Jasuhito, ki je oženjen z očarljivo hčerjo japonskega poslanika v Ameriki. Srečni mož se ni vdal tradiciji na dvoru, da bi moral do rojstva prvega naslednika vladajočega cesarja živeti brez nežnega deteta v zibelki. Tako so si vladajoči cesarji zagotovili nedotakljivost in enotnost med vladajočimi.

Če se člani vladajoče rodbine sprejo med seboj, mlajši principi nimajo pravice vmešavati se med nje. Dalje po večni določbi japonskega prestola ne more zasesti ženska. Če ni prestolonaslednika, se morajo vsi ostali člani cesarske rodbine pokoriti besedi vladajočega cesarja in ostati z njim vred — brez naslednikov.

Tej šegi ostajajo na dvoru že precej neradi zvesti, dočim se stara zapoved določene ženitve še dovolj trdovratno drži. Mladina teh visokih, med seboj sorodnih rodbin mora pač — da ne prelomi ukorenjenih navad — čakati na odločitev staršev, ki uredijo stvar tako da je za vse prav, razen običajno za onega, ki hoče v zakon skiti jarem.

Za mlado princeso iz rodu Asakov njen beg iz vladarske hiše ni tako presenetljiv, ker je nekaj ključvalnosti in modernega duha že podedovala od svojih roditeljev. Njen oče in mati sta proti vsem tradicijam med prvimi vrgla v koš nekakšno načelo, da vladarjevi sorodniki sploh ne smejo zapustiti Japonske. Kakor vsak turist, ki lahko za zanimivo potovanje žrtvuje nekaj denarja, sta tudi vladarjeva sorodnika obiskala Ameriko.

SLOVENSKI
AMERIKANSKI
KOLEDARimajo v zalogi sledeči
naši zastopniki:

M. Bajuk, Walsenburg, Colo.
A. Bobek, Cleveland, O.
J. Blis, Chicago, Ill.
J. Brezovec, Conemaugh, Pa.
A. Germ, Braddock, Pa.
J. Jovan, West Newton, Pa.
J. Koren, Milwaukee, Wis.
F. Masle, Little Falls, N. Y.
R. Metek, Brooklyn, N. Y.
A. Motnik, Girard, Kans.
J. Previč, Export, Pa.
A. Saffich, Pueblo, Colo.
F. Sheffer, Turtle Creek, Pa.
J. Slapnik, Collinwood, O.
C. Strlnsha, Gowanda, N. Y.
F. Stular, Detroit, Mich.
J. Zelenc, Waukegan, Ill.
J. Zorman, Sheboygan, Wis.

Leta 1925. je bilo to skoraj neverjetno!

Princeso Asako, mater naše junakinje, ki noče priznati diktata v ljubezni, so že takrat šteli med zelo moderne dame, tako da ni izključeno, da je skrivaj blagoslovila sklep svoje dražestne edinke.

ZDRAVNIKI PRAVIJO, KAKO
NAJ OSTANETE ZDRAVI

Vodilni zdravniki opozarjajo javnost, naj sprejme posebne zdravstvene odredbe za mrzle mesece. "Oslabeno telo ali zmanjšana živahnost," pravijo, "sta predhodnika prehladov, gripe, revmatizma in drugih bolezni." Njihov najboljši nasvet je, povečati rezervno moč z utrjenjem muskularnega, živčnega in organskega sistema ter s tem preprečiti bolezni, ki dosti stanejo.

V zimskih mesecih zahteva telo povečano količino rezervnih moči, da se ubrani boleznim, in ljudje, ki ne ojačajo svojih življenjskih sil, so izpostavljeni nevarnim boleznim. To je pravčasno svarilo za slehernega, posebno sedaj, ko denarja tako primanjkuje.

Eden najbolj cenjenih in najbolj vrhunske moči je Nuga-Tone. Zdravilo opravlja čudovito delo že petinštirideset let, in milijoni moških in žensk so mu hvaležni za dobro zdravje in moč. Vsak čitatelj naj prečita Nuga-Tone oglas, ki se nahaja na drugi strani tega lista ter naj se seznani z vrednostmi in zaslugami tega zdravila.

NEPISMENOST V FRANCIJI

Na nekem zborovanju na vseučilišču v Parizu so šolniki zahtevali, naj se obveznost obiskovati ljudsko šolo podaljša do 14. leta, ker so dosedanjí uspehi ljudskošolskega pouka precej pomanjkljivi. To so ugotovili pri vojaških novincih. Od četrtr milijona novincev jih je prišlo k vojakom komaj polovica z odpustnico iz ljudske šole, 14.000 novincev jih ni znalo ne brati ne pisati, 17.000 pa jih ni znalo pisati, brati pa le za silo. Pariško časopisje pa pravi, da so razmere s podaljšanjem učne dobe ne bodo nič izpremenile, ker sedanji alfabeti ne znajo ne brati in ne pisati zato, ker šole sploh niso obiskovali, ne pa zaradi prekratke učne dobe. Na deželi v mnogih krajih stariši otrok sploh ne pošiljajo v šolo, ker jih potrebujejo doma za delo. Zato bi bilo treba le obisk šole poostriti in natančno izvesti, ni pa treba podaljšanja učne dobe. Poleg tega pa pariško časopisje prav obširno razpravlja tudi o znanju učencev srednjih šol, ki je postalo zlasti po vojni silno pomanjkljivo.

STAROVEŠKI VOZ ZA DIRKE

Profesor Majuri, ki vodi izkopavanja v Pompejih, je odkril te dni staroveški voz za dirke v hiši pompejanske bogataša Meandra, kjer so pred nekaj leti našli bogato zalogo srebrnine. Najprej so našli na kolo, potem pa so počasi in previdno kopali naprej, dokler niso odkrili celega voza. Voz je dolg 2 metra in je pravi voz za dirke in edini te vrste, ki nam je ohranjen. Voz je bil ves pokrit s pepelom in z lavo. Ko so voz očistili, so videli, da se nahaja še v popolnoma dobrem stanju.

Kretanje Parnikov
Shipping News

1. decembra: Paris, Havre	15. decembra: Bremen, Cherbourg, Bremen
2. decembra: Hamburg, Cherbourg, Hamburg	16. decembra: New York, Cherbourg, Hamburg
3. decembra: Hamburg, Cherbourg, Hamburg	17. decembra: Berlin, Boulogne sur Mer, Bremen
4. decembra: Majestic, Cherbourg	18. decembra: St. Louis, Cherbourg, Hamburg
5. decembra: Europa, Cherbourg, Bremen	19. decembra: Levathan, Cherbourg
6. decembra: Milwaukee, Cherbourg, Hamburg	20. decembra: Vulkan, Trst
7. decembra: President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg	21. decembra: President Harding, Cherbourg, Hamburg
8. decembra: Deutschland, Cherbourg, Hamburg	22. decembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
9. decembra: De de France, Havre	23. decembra: Aquitania, Cherbourg
10. decembra: Bretagne, Cherbourg	24. decembra: Europa, Cherbourg, Bremen
11. decembra: Roma, Napoli, Genova	25. decembra: Hamburg, Cherbourg, Hamburg

**DVA VELIKA
BOŽIČNA IZLETA
V DOMOVINO**
NA EKSPRESNIH OCEANSKIH VELIKANIH
"PARIS" — 1. DECEMBRA
Pod osebnim nadzorstvom LOUIS GOLDBERG-a, člana našega newyorškega urada in —
"ILE DE FRANCE" — 11. DECEMBRA
pod strokovnjakim vodstvom JOSEPH-a MAJIDIČ-a, člana naše agencije v Buchsu

NARAVNOST V HAVRE
Naglica — Udobnost — Postrežba — Izborna hrana
NIZKE CENE DO LJUBLJANE IN NAZAJ
"Paris" \$182.00
"Ile de France" \$186.00
Zajamčite sedaj prostore. Vprašajte našega bližnjega agenta za podrobnosti.

FRENCH LINE
19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

**BOŽIČ
V STARI DOMOVINI**
Posebna odplutja iz New Yorka:
ST. LOUIS 9. decembra
DEUTSCHLAND 10. decembra

Sijajen sprejem vas čaka tam. Dospeli boste pravčasno za božične praznike. Hitra odprava iz Hamburga na cilj vašega potovanja. Posebni zastopniki naše družbe bodo spremljali vsak izlet. Zgodaj si zajamčite prostore.

ZNIŽANE CENE ZA TJA IN NAZAJ.
Za nadaljna pojasnila vprašajte kateregakoli lokal. agenta ali

HAMBURG - AMERICAN LINE
39 BROADWAY NEW YORK

**CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA**
**Angleško-slovensko
Berilo**
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stane samo
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 West 18th Street
New York City

**Mali Oglasi
imajo velik uspeh**
Prepričajte se!

**Vsakourstne
KNJIGE**
**POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO**
se dobi pri
"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street New York, N. Y.
Telephone: CHELSEA 3878
**POPOLEN CENIK JE PRIROČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN**